එදිරිවීර සරච්චන්ද්‍රයන්ගේ මළගිය ඇත්තෝ නවකතාව රචනා කිරීමේ අරමුණ වූයේ එකිනෙකට වෙනස් වූ සංස්කෘතික පරිසරයන් දෙකක වෙනසක් නැතහොත් සංඝට්ටණය නිරූපණය කිරීමයි නවකතාවේ මතුපිටින් දිවෙන තේමාව නොරිකෝ දෙවොන්දරා සන් දෙදෙනාගේ ප්‍රේම වෘත්තාන්තය නිරූපණය කිරීම වන අතර නවකතාවේ යටි තේමාව සංස්කෘතීන් දෙකක ගැටුම ප්‍රකාෂ කිරීමයි ජපානයත් ශ්‍රී ලංකාවත් පෙරදිග ලෝකයට අයත් රටවල් දෙකක් වුවද එම රටවල් දෙකෙහි ඇත්තේ එකිනෙකට වෙනස් වූ සංස්කෘතීන් දෙකකි සරච්චන්ද්‍රයන් තම නවකතාවේ ප්‍රකාෂමාන කරන්නේ මෙකී සංස්කෘතීන් දෙකේ ගැටුමයි

නවකතා කරු රම□ය පෙම් පුවතක් නිර්මාණය කරමින් මේ වෙනස කියා පෑමට මගක් පාදාගනී ශ්‍රී ලාංකික සිත්තරයෙකු වන දෙවොන්දරා සන් නේපාලය□ තිබ්බතය□ භූතානය□ දඹදිව□ ලන්ඩන් යනාදී රටවල් වල ඇවිද ජපානයට පැමිණි මොහොතේ කතකයාගේ සිත කවර කලකවත් නොවූ තරම් ආනන්දයකින් පිරී ඉතිරී ගියත් වැඩි කල් නොගොස්ම ඔහුගේ සිත ඒ අභිනව පරිසරය තුල අතරමං වන්නට වියි තම ඒ සමාජයට අයිති නැති ආගන්තුකයෙකු යන හැඟීම දිනෙන් දිනම ඔහු තුල ලියලා බලවත් වන්නට වියි නවකතාකරු කතකයාගේ මණස ආවලෝකරණය කරමින් කරන මතු ස්තරය පරිසර වෙනස් කම් මත තනිවන කතකයාගේ සිත අනාවරණය කරයි

□ රෑ මැදියම් වන තුරු මම වීදී ඔස්සේ ඇවිදිමි එහෙත් මා ඇවිදින්නේ මේ සමාජයේ පිට පවුර වටේ යැයි මට සිතේ□ වාසැල් දොරින් පිවිසුනද ඈතලෙහි වන දේ බලාගෙන සිටීම මිස ඊට සහභාගී වීමට නොහැකියි කඩයකට හෝ බොජුන් හලකට හෝ අවන් හලකට පිවිසීමට මා කුලෑටියි මා පිවිසි මොහොතේ ඇති වන වෙනස මට වහා දැනේ වෙළඳ සැළකට ගියහොත් තරුණ වෙලෙන්දියෝ බිරාන්ත වී මා දෙස බලති□

කතුවරයා දෙවොන්දරා සන් ගේ චරිතය ඇසුරෙන් මතුකිරීමට යන්න දරන්නේ අභිනව පරිසරයක් තුල සංස්කෘතික වටපිටාවක් තුල අතරමං වන චරිතයක ස්වාභාවයයි ඔහු කඩයකට□ බොජුන් හලකට ඇතුළු වන්නේ හිතට දැඩි ධෛර්‍යක් ගෙනයි එසේ ඇතුළු වූවත් ඔහුට දැනෙන්නේ විෂාල වෙනසකි ඔහු ගියවිට ඔමරි කතා□ කොක් හැඬි වහා නැවතේ මුළු ලෝකයම හදිසියේ නැවතුනාක් මෙන් ඔහුට දැනේ ඒ වෙනස සංස්කෘතියක් යොදා ගනිමින් එක වාක්‍යයකින් සරච්චන්ද්‍රයෝ මෙසේ දක්වති

□ එතකුදුවත් මා තල්ලු කර විවෘත්ත කරේ බාහිර දොරක් මිස ජීවිතයේ දොර නොවන බව බොහෝ වෙලාවකින් මට පසක් විය□

සංස්කෘතිය යනු කෑම□ බීම□ ඇඳුම් පැලඳුම්□ කතාබහ□ ගමන් බිමන් සියල්ල හඳුන්වන පොදු නමයකි දෙවොන්දරා සන්ට එරටෙහි කෑම බීම වල නම් අන්ඩර දෙමළයි කූඩා බඳුන් වල දමා කෝටු වලින් අහුලාගෙන ජපනුන් කනබොන හැටි දකින විට ඔහුට ආසාවක් ඇති වේ එහෙත් ඒවා අල්ලන්නටවත් කොටු වලින් කන්නටවත් ඔහුට නොහැකියි කෝටු වලින් කන්නට ඔහුගේ ඇඟිලි පුරුදු නැති අවසානයේ හැමදාම කථකයා ඉල්ලන්නේද□ කන්නේද නී රස වුවත් බටර් ටෝස්ට්□ බැදපු බිත්තර නැත්තම් හොට් ඩෝග් යි මේ තුලින් නවකතා කරු ද්වනිත කරන්නේ සංස්කෘතික පරතරයයි

දෙවොන්දරා සන් නකජිමා පවුලට කෑමට ආරාධනා කෙරුවේයි එහෙත් පැමිණියේ හිජිති සන් සහා නොරිකෝ සන් පමණී දෙවොන්දරා සන් තමන් දන්නා පමණට කුකුල් මස් කරියක් සමග බත් පිළියෙල කලේයි නමුත් යන්තම් හෝ බත්කෑවේ හිජිති සන් පමණී නොරිකෝගේ ඇස් දෙකේ කඳුලු පිරිණී නුපුරුදු කෑමක් ඇයගේ නෙතට කඳුලු ගෙලන්නට හේතු වියි අවසානයේ ඇය තමන්ට හුරුපුරුදු රාබු අච්චාරු සමග නිකන් බත් කෑවේයි මේ සිද්ධිය නිර්මාණය කිරීමෙන් එදිරිවීර සරච්චන්ද්‍රයන්

බලාපොරොත්තු වූයේ තම නවකතාවේ නිරූපණය කිරීමට අවශ්‍ය සංස්කෘතික ගැටුම නිරූපණය කිරීමටයි
නවකතාවක සිද්ධි මාලාව නිර්මාණය කල යුත්තේ එම නවකතාවේ ප්‍රධාන ධාරාවට අදාල පරිධියි ඒ අනුව සරච්චන්ද්‍රයන් මී ලPUSHPA PUSHPANANDA EKANAYAKA 1998ට ගොඩ නගන සිද්ධිය සංස්කෘතික ඝට්ටණය ද්වනිත වන ආකාරයට නිර්මාණය කොට අති දිනක් දෙවෙන්දොරා සන් නොරිකෝට බැහැරකට යාමට කතා කරයි එහෙත් නොරිකෝ එදා ඔකතා සන් සමග කෑමකට යාමට පිළිණ දී තිබිණි එය දැනගත් මොහොතේ සිට දෙවොන්දරා සන් තුල පහල වූයේ ප්‍රබල ගැටුමකි සරච්චන්ද්‍රයන් සංකල්ප රූපයක් යොදාගෙන එය මෙසේ නිරූපණය කරයි
□මාගේ සිතෙහි නොයෙක් විදියේ සැක සංකා හට ගන්නට පටන් ගනී සොහොන් පොළක හැසිරෙන හොල්මන් මෙන් ඒවා විකාර ලෙස පාමින් ඔබ මොබ දුවන්නට වියා□
දෙවොන්දරා සන් ගේ සිතට විවිධ සිතුවිලි ගලන්නට වියි නොරිකෝ වෙනත් දින වල ඔහුත් සමග යන්නට ඇති ඇගේ එම සම්භන්ධතාවය මට වසන් කොට ඇති මම විදේශිකයෙක්මි ඔහු ස්වජාතිකයෙකි ඇගේ ජීවිතයට සම්පූර්ණයෙන්ම මට පිවිසිය නොහැකි අප දෙදෙනාගේ ගැඹුරුම හැඟීම් අනෙකාට ප්‍රකාෂ කල නොහැකියි මෙබදු සිතුවිලි හොල්මන් මෙන් ඔහුගේ සිතට පැමිණ ඔහු කලබන්නට වියි මුළු ටෝකියෝ නගරයම මා විසින් කඩදාසියෙන් සකසන ලද සෙල්ලම් ගෙයක් සේ එකවර බිඳ වැටුනේ යැයි ඔහුට සිතිනි එදා රාත්‍රියේ හෝටලයකට ගිය හෙතෙම දැඩි මාණසික පීඩණයකට ලක් වූවේයි සරච්චන්ද්‍රයන් ඔහුගේ සිතුවිලි ඔස්සේ සංස්කෘතික ගැටුම මෙසේ නිරූපණය කරයි
□ මා ගැන මට අනුකම්පා සිතිණි මගෙ ඇසේ කඳුලු පිරිණි මම මේ විශාල ලෝකයෙහි කාත් කවුරුවත් නැති මම්මුලාවූ පුද්ගලයෙක් වෙමි මෙහි සිටින සියල්ලෝම අමුත්තෝය ඔවුහු විදේශිකයෝය□
කතකයා මේ තරම් මානසික පීඩාවකට ලක් වූයේ තමා පැමිණි මේ අභිනව සංස්කෘතිය තුල තමගේ මුල් නොබසිණ බැවිනි ජපානයේ තරුණ තරුණියෝ විවාහයකට පෙර මෙසේ කෑමකට යාම චිත්‍රපටියක් හෝ නාට්‍යක් බැලීමට යාම විවෘත්ත සහයෝගිත්වයයි ලංකාවේ හැඩුනු වැඩුණු කතකයාට එය ආගන්තුක සංකෘතික ලක්ෂණයකි
නොරිකෝ අතහැර දමා ලංකාවට එන දෙවොන්දරා සන් කල්පණා කලේ තමා මේ සමාජයට අයත් බවත් එහි එරෙන තරමට තමාගේ සතුට වැඩි බවත් යි අත්තිඩියේ ඉවසක් කුලියට ගත් හෙතෙම තම යහළුවන්ද ඔවුන්ගේ බිරින්දෑ වරුන් සමග කාබී සතුටු වේ ඔහුට දැනෙන්නේ මේ සත්‍ය වැලඳගත් පමනට තමාට තිර සැලසුමක් ලැබිය හැකි බවයි කතකයාගේ සිතට නංවා ඇති හැඟීම් ඔස්සේ නිර්මාණය කල පරිසර වර්ණනයකින් සංස්කෘතික වෙනස නවකතා කරු මතුකර පෙන්වයි
□මම අවට බලමි මෙහි තතම් පැදුරු නැති අපි සියළු දෙනාම වාඩි වී සිටින්නේ පුටුවලයි තමා බිම වාඩි වීම ප්‍රිය කරන බවද පුටුවලට අකමැති බවද නොරිකෝ වරක් කියූ බව මට සිහි වේ□
මේ අයුරින් මළගිය ඇත්තෝ නවකතාව අවසානයේ නවකතා කරු මතුකොට පෙන්වන්නේ සංස්කෘතික සංඝමණයකි